

komist ja næsten parodist, at alle Oberster ere virkelige Oberster, og at af Generalerne alle er virkelige Generaler, medens andre Hære have ikke saa saa Trin i disse Rækker. Jeg har allerede berørt, at Regimentscheferne med deres Stab ikke findes i Lovforslaget, som det nu foreligger. Dette er en ubetinget Mangel; thi vi kunne ikke godt undvære disse Mellemled, særlig i administrativ Henseende, og selv i Felten ville Brigaderne blive bedre førte, naar der er Mellemled, hvad enten disse nu opføres for i paakommende Tilfælde strax at kunne indtræde som Erstatning, eller de fra først af skulle føre Dele af Brigaderne. — Hvad de enkelte Batailloners Rækker angaar, da ere de ganske fordelagtige, og jeg anser dette for et stort Gode ved Lovforslaget. Rækkerne ville imidlertid kunne blive heldigere endnu, uden at blive dyrere, naar man forandrede nogle af de talrige Sekondlieutenanter til en Premierlieutenant. Der er nemlig foreslaaet, at der skulde være 5 Sekondlieutenanter pr. Bataillon i fast Tjeneste, medens man hidtil har kunnet nøjedes med et betydeligt ringere Antal og altid foreslaaet at nøjes med to mindre, hvilket tal rigtignok hidtil ikke har kunnet opnaas, fordi man ikke fik det fornødne Antal værnepligtige Officerer, en Ulempe, der jo nu selv ved Folkethingets Lovforslag er bleven afhjulpen. Endvidere kunde man konvertere en hel Del af de mange Korporaler til Stabssergenter og Sergenter, saaledes, at man fik netop de samme Rækker som i det oprindelige Lovforslag og de samme Rækker, som Landsthinget tidligere har anset for nødvendige. Beføstningen vil paa lidt nær blive den samme. Til Tjeneste af Vaabnene er der ganske sikkert her i Folkethingets Lovforslag et noget større Antal opført. Der findes saaledes 4 Oberster og 6 Kapitainer istedetfor henholdsvis 2 og 5, som være foreslaaede i Landsthingets tidligere Forslag, men det er kun en meget ringe Erstatning for de Mellemled, Regimentskommandører, som savnes. Nyttierets Rækker er der ikke noget Bæsentligt at bemærke til. Der er ganske sikkert ved Eskadronerne noget færre Stabssergenter eller Stabsvagtmeistre, som det nu kaldes, men saa er der atter ved Skolerne et noget større Antal. Til Tjeneste af Vaabnet er der en Oberst og en Premierlieutenant mere end tidligere ønsket, men det maa ikke lades ud af Betragtning, at Regimenterne efter Lovforslaget nu have en Oberst istedetfor, at der efter det oprindelige og ogsaa efter Landsthingets tidligere Lovforslag var ansat to, nemlig en Oberst og en Oberstlieutenant. Artilleriets Rækker ere i Forhold til den Styrke, det Antal af Afdelinger og Underafdelinger der foreslaas, ret tilfredsstillende, men der er der den Mangel, at man trods gjentagne tidligere Forslag her fra Landsthinget atter har villet have, at Artilleriets General ikke skulde være Chef for Vaabnet, men kun Chef for de tekniske Afdelinger. Det kan imidlertid ikke betvivles, at det

wilbe være et stort Gode, naar Artilleriets Chef blev Chef for hele Vaabnet. De taktiske Afdelinger ville staa sig bedre derved og i det Hele taget vilde Artilleriets Chef, der maa forudsættes at have det nyeste Kendskab til sine Officerer, bedre sørge for deres rette Anvendelse efter deres forskjellige Egenstaber. Ses der nu tillige hen til, at der for Dieblittet ikke findes noget som helst Artilleri i den anden Generalkommando, men at Alt er samlet her i Kjøbenhavn og at alle taktiske Afdelinger af Artilleriet altsaa ere stillede under første Generalkommando, kommer derved en Uligenhed frem, som er aldeles umotiveret og lidet ønskelig. Generalkommandoen vil, naar den træder op som Division, altid kunne faae tilbøjet saameget Feltartilleri, som den behøver til at foretage de kombinerede Øvelser; saaledes har det altid været tidligere, og man har staaet sig vel derved. En saadan Ordning har ogsaa, som allerede berørt, været ønsket af Landsthinget. Fæstningsartilleriet lige saa vel som Feltartilleriet mangler deres Chef. Det er uheldigt og det er saameget mere uheldigt, som Meningen der har været i Krigstilfælde at dele Feltartilleriet i 4 Afdelinger paa 3 Batterier, i hvilket Tilfælde altsaa Chæfen skulde gaa til Armeens Overkommando. Ved Fæstningsartilleriet trænger man ligeledes til en Chef for de forskjellige Afdelinger og det saameget mere, som Fæstningsartilleriet skal afgive Beføstningen til Søbeføstningen og saasnart denne udtrækker flere Afdelinger, er det naturligt, at Fæstningsartilleriets Chef i Krigstilfælde og selv i Fredstid allerede bliver Chef for hele Søbeføstningen. Det er en saa stor Kommando, at det kun er rigtigt motiveret dertil at bruge en af de ældste Stabsofficerer eller helst en General. I Krigstilfælde nemlig vil der jo komme til at virke sammen med Søbeføstningen andre Afdelinger af andre Vaaben, maaske endog af de forskjellige Værn, nemlig saavel Hæren som Søværnet. Fæstningsartilleriets Underafdelinger ere efter Lovforslaget temmelig tarvelig udstyrede med Befalingspersonale og dette træder saameget stærkere frem, som Kompagnierne der vilde blive meget talrige efter den forestrevede Udskrivning af Rekruter. Disse Rækker bør derfor sørges noget og ligeledes, hvis der dertil er Trang, de Batailloners, som komme til at udgjøre Beføstningen paa Søbeføstningen, fordi Søbeføstningens Styrs er saa vanskeligt at lede og kommandere, at man der absolut maa have et større Antal af faste, veløvede Officerer og Underofficerer. — Jeg har allerede haft Leilighed til at berøre, at Forsyningen af Ingenieurtropperne med Befalingsmænd vil blive utilstrækkelig. Jeg vilde meget ønske, at man her udvidede Rækkerne med 2 Kapitainer, 2 Sekondlieutenanter og nogle Sergenter, 2 Stabssergenter samt med en Oberst af Forstærkning, som kunde blive Chef for de 4 Reserverkompagnier, der skulde træde op nærmest som Ar-